

pengemidler og andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer over for de personer, grupper og enheder, der er opregnet i et bilag til den fælles holdning. Artikel 3 foreskriver, at EU tilsvarende skal sikre, at pengemidler, finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer eller finansielle eller andre dermed beslægtede tjenester hverken direkte eller indirekte vil blive stillet til rådighed for samme kreds. Bilaget omfatter bl.a. personer og grupper, der ikke har en særlig tilknytning til bestemte tredjelande.

Til delvis opfyldelse af artiklerne 2 og 3 i den fælles holdning har EU vedtaget en forordning om indefrysning af midler tilhørende bestemte personer og grupper, som anses for involveret i terrorhandlinger, jf. forordning nr. 2580/2001/EF om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme. Efter forordningens artikel 2 skal Rådet udarbejde en liste over de personer, grupper og enheder, som begår eller fremmer enhver form for terrorhandling, og hvis finansielle midler derfor skal indefrys.

Da listen kan omfatte personer og grupper, som ikke har den særlige tilknytning til et bestemt tredjeland, der er en forudsætning for, at forordningen kunne udstedes efter EF-traktatens artikel 60 og 301, blev forordningen tillige vedtaget med henvisning til EF-traktatens artikel 308. Artikel 308 giver hjemmel til handlinger fra EU's side, der er påkrævet for at virkeliggøre et af EU's mål inden for EF-traktatens rammer, men hvor traktaten ikke (i øvrigt) indeholder fornøden hjemmel hertil.

Rådet vedtog den første liste ved afgørelse nr. 2001/927/EF. Listen skal løbende revideres.

Rådet har endvidere vedtaget forordning nr. 881/2002/EF om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Osama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, som ligeledes har hjemmel i både EF-traktatens artikel 60, 301 og 308. Forordningen gennemfører EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske fælles holdning nr. 2002/402/FUSP, der atter gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolutioner nr. 1267 (1999), 1333 (2000) og 1390 (2002).

Den gældende straffebestemmelse i lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande omfatter ikke forordninger udstedt med hjemmel i EF-traktatens artikel 308.

3. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af gennemgangen af gældende ret under pkt. 2 ovenfor, er der i dag en betydelig forskel

i mulighederne for at straffe overtrædelse af sanktioner over for tredjelande mv., afhængigt af om sanktionerne gennemføres nationalt eller i EU-regi.

Overtrædelse af en kgl. anordning, der direkte gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolutioner om sanktioner mv., kan således straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 år efter straffelovens § 110 c, stk. 2, mens overtrædelse af EU-forordninger, der – inden for EU's kompetence – gennemfører sikkerhedsrådsresolutioner om sanktioner mv., kun kan straffes med bøde efter § 2 i lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør overtrædelse af sanktioner mv. mod tredjelande, bestemte enkeltpersoner, grupper eller juridiske personer kunne straffes lige strengt, uanset om sanktionerne fastsættes af FN's Sikkerhedsråd eller af Den Europæiske Union, og uafhængigt af om de gennemføres nationalt eller i EU-regi. Endvidere bør strafferammen afspejle overtrædelsens grovhed og karakter. Strafferammen for overtrædelse af en forordning fastsat af EU til udmøntning af en udenrigs- og sikkerhedspolitisk fælles holdning om sanktioner mv. bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse svare til strafferammen i den gældende bestemmelse i straffelovens § 110 c, stk. 2.

Justitsministeriet foreslår derfor, at der som et nyt stk. 3 i straffelovens § 110 c indføres en hjemmel til at straffe overtrædelse af sådanne forordninger med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år. Samtidig foreslås den gældende straffebestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande som konsekvens heraf ændret, således at den ikke omfatter de forordninger, der herefter vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffeloven.

Straffelovrådet har i betænkning nr. 1424/2002 om straffastsættelse og strafferammer foreslået, at strafferammen for forsætlige overtrædelser af § 110 c, stk. 2, ændres til bøde eller fængsel indtil 6 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 år. Endvidere har Straffelovrådet foreslået, at strafferammen for uagtsomme overtrædelser af bestemmelsen ændres til bøde eller fængsel indtil 2 år. En ændring af straffelovens § 110 c, stk. 2, og de nødvendige konsekvensændringer af den foreslåede bestemmelse i § 110 c, stk. 3, vil i givet fald blive medtaget i et lovforslag på grundlag af betænkningen.